

Scrisoare în noapte

Bogdan M. Drăguș

Voi pleca, acum, iubito, spre o zare-ndepartată
Unde nu adie vântul de iubire peste veac,
Spre a mă gândi la tine, cum speram că poate-odată
Ai să mă iubești asemeni, și la pieptul tău să tac.

Și am să revin la tine, să te văd mai o clipită,
Să te țin la mine-n brațe, să vorbim ca altădat'
Că, frumoaso, tu, de-a pururi, ești pierduta mea iubită.
Dar e prea târziu acuma...tu, iubito, ai plecat.

Ai plecat, demult, știu bine, fără să privești în spate,
Să trăiești clipa visării, dar la pieptul altui prinț,
Și-am nădăjduit de veacuri, c-o să vină-o clipă, poate,
Când ai să revii la mine, tu, iubito, să m-alinți.

Și acum, când ești departe, te iubesc ca altădată,
Și mă simt stingher în lume, de iubirea ta învins,
Am plecat, demult, iubito, spre o zare-ndepartată
Unde nu adie vântul dragostei peste cuprins.

3 ianuarie 2021